

KEZDÉSRE

112.

SzvU 89

1. Krisztus, vi - rá-gunk, szép ter - mő - á-gunk, feltámadt Krisztus, vi - gad-junk! Abűnből minkis tá - mad-junk!

2. Ki fe-küdt sír-ban, fel - ke - le ví - gan, feltámadt Krisztus, vi - gad-junk! Abűnből minkis tá - mad-junk!
 3. Fel - ke - le fé-nyünk, Krisz-tus re - ményünk, feltámadt Krisztus, vi - gad-junk! Abűnből minkis tá - mad-junk!
 4. Jé - zus hogy fel - kelt, Szent - í - rás bé - telt, feltámadt Krisztus, vi - gad-junk! Abűnből minkis tá - mad-junk!
 5. A po - kol el - hűlt, ha - lál el ré - múlt, feltámadt Krisztus, vi - gad-junk! Abűnből minkis tá - mad-junk!
 6. Él Jé - zus nyil - ván, a bűnt le - bír - ván, feltámadt Krisztus, vi - gad-junk! Abűnből minkis tá - mad-junk!

7. Jé - zus-nak él - jünk, sem - mit ne fél-jünk, feltámadt Krisztus, vi - gad-junk! Abűnből minkis tá - mad-junk!
 8. Úr Jé - zus né-künk nagy fé - nyes - sé-günk, feltámadt Krisztus, vi - gad-junk! Abűnből minkis tá - mad-junk!
 9. Bol - dog-ság vé - led föl - dön az é - let, feltámadt Krisztus, vi - gad-junk! Abűnből minkis tá - mad-junk!
 10. Ha vé - led já-runk, jó ha-lált vá-runk, feltámadt Krisztus, vi - gad-junk! Abűnből minkis tá - mad-junk!
 11. Di - cső-ség lé-gyen Is - ten-nek ég - ben, feltámadt Krisztus, vi - gad-junk! Abűnből minkis tá - mad-junk!

A kezdésre való ének után egy bevezető imádságot imádkozunk, melynek végétével következik az 1. állomás. Minden állomás menete megegyezik: énekkel kezdődik, majd az ének után található párversek, elmélkedés és könyörgés után jön a következő állomás, újfent énekkel kezdve.

Az I-II. ÁLLOMÁSOKHOZ

(113.) 1. Krisz tus fel - tá - ma - dott! Hall - já - tok meg, asz - szo - nyok, Kik ke - ne - tet hoz - ta - tok,

113.
114.
SzvU 88/1-2.
3-4

2. Krisz - tus fel - tá - ma - dott! Új cso - dá - kat hall - ja - tok! Pé - ter, Já - nos fus - sa - tok!
(114.) 3. Krisz - tus fel - tá - ma - dott! Szün - je - tek már, bá - na - tok! Ti is nyo - mán jár - ja - tok,
4. Krisz - tus fel - tá - ma - dott! Ha - lál fe - jén ta - po - dott, Ég - be u - tat mu - ta - tott.

töb - bé már ne sír - ja - tok! Fel - tá - madt Krisz - tus!

Ü - res a sír, nin - csen ott! Fel - tá - madt Krisz - tus!
Fel - tá - ma - dást vár - ja - tok! Fel - tá - madt Krisz - tus!
Tu - dom, hogy fel - tá - ma - dok! Fel - tá - madt Krisz - tus!

Az ének után a következő párverset imádkozzuk:

E: Méltó a Bárány, akit megöltek!

V: *Hogy övé legyen a hatalom és a dicsőség mindörökké!*

Egy, az állomáshoz kapcsolódó könyörgést követően az alábbi párverset imádkozzuk:

E: Dicsőség annak, aki föltámasztotta Jézust a halálból!

V: *És aki a mi halandó testünket is életre kelti bennünk lakó Lelke által!*

Ezután a következő állomás énekét énekeljük.

A III. ÁLLOMÁSHOZ

115. SzvU 92/1,7

1. Szent Mag-dol-na el-me-ne a-ma reg-gel sír - va, s az Úr Jé-zust nem le-lé a ki-nyi-tott sír - ban.

2. S míg a ker-tészt ke-re-sem, s „Uram hol van?” kér - dem, Ő meg-szó-lít: „Má-ri-a!” s megros-kad a tér - dem.

Az ének után a következő párverset imádkozzuk:

E: Méltó a Bárány, akit megöltek!

V: *Hogy övé legyen a hatalom és a dicsőség mindörökké!*

Egy, az állomáshoz kapcsolódó könyörgést követően az alábbi párverset imádkozzuk:

E: Dicsőség annak, aki föltámasztotta Jézust a halálból!

V: *És aki a mi halandó testünket is életre kelti bennünk lakó Lelke által!*

Ezután a következő állomás énekét énekeltük.

A IV. ÁLLOMÁSHOZ

116.
SzvU 87/1-4

1. Föl - tá - madt Krisz - tus e na - pon, Al-le-lu - ja, há-la lé - gyen az Is-ten - nek!

2. Hogy min - den em - ber vi - gad - jon. Al-le-lu - ja, há-la lé - gyen az Is-ten - nek!
 3. Ér - tünk ha - lált ki szen - ve - dett, Al-le-lu - ja, há-la lé - gyen az Is-ten - nek!
 4. S meg-vál - tott min - den lel - ke - ket. Al-le-lu - ja, há-la lé - gyen az Is-ten - nek!

Az ének után a következő párverset imádkozzuk:

E: Méltó a Bárány, akit megöltek!

V: *Hogy övé legyen a hatalom és a dicsőség mindörökké!*

Egy, az állomáshoz kapcsolódó könyörgést követően az alábbi párverset imádkozzuk:

E: Dicsőség annak, aki föltámasztotta Jézust a halálból!

V: *És aki a mi halandó testünket is életre kelti bennünk lakó Lelke által!*

Ezután a következő állomás énekét énekeljük.

Az V. ÁLLOMÁSHOZ

117. SzvU 133/1,4

1. Üd - vöz - légy Fel - ség, Ol - tá - ri - szent - ség, drá - ga ven - dég - ség!

4. Kik ben - ned hisz - nek, ju - tal - mat vesz - nek, drá - ga Jé - zu - sunk!

Ó drá - ga szép kincs, bűn - től meg - tiszt - tít, jó - ra fel - in - dít!

Tarts meg a hit - ben, szent re - mény - ség - ben és sze - rel - med - ben!

Az ének után a következő párverset imádkozzuk:

E: Méltó a Bárány, akit megöltek!

V: *Hogy övé legyen a hatalom és a dicsőség mindörökké!*

Egy, az állomáshoz kapcsolódó könyörgést követően az alábbi párverset imádkozzuk:

E: Dicsőség annak, aki föltámasztotta Jézust a halálból!

V: *És aki a mi halandó testünket is életre kelti bennünk lakó Lelke által!*

Ezután a következő állomás énekét énekeljük.

A VI-VII. ÁLLOMÁSOKHOZ

(118.) 1. Üdvöz-légy, Krisz-tus-nak drá - ga szent tes - te, ál-dott légy Jé-zus-nak pi - ros szent vé - re!

118.
119.
SzvU 134/1,5.
2,4

5. Üdvöz-légy, nagy Szent-ség, cso - dák cso - dá - ja, é - he - zó lel-künknek é - des man-ná - ja!
(119.) 2. Üdvöz-légy, nagy Szent-ség, é - let a - dó - ja, Mi bú-nös lel-künknek meg-or - vos - ló - ja.
4. Üdvöz-légy, nagy Szent-ség, é - let kút - fő - je, Meg-té - rő bú-nös-nek tisz - ta für - dő - je.

Refrén:

Ó, mily ál - dott vagy, Ol - tá - ri-szent - ség, an - gya-li drá - ga ven - dég - ség!

Az ének után a következő párverset imádkozzuk:

E: Méltó a Bárány, akit megöltek!

V: *Hogy övé legyen a hatalom és a dicsőség mindörökké!*

Egy, az állomáshoz kapcsolódó könyörgést követően az alábbi párverset imádkozzuk:

E: Dicsőség annak, aki föltámasztotta Jézust a halálból!

V: *És aki a mi halandó testünket is életre kelti bennünk lakó Lelke által!*

Ezután a következő állomás énekét énekeljük.

A VIII. ÁLLOMÁSHOZ

1. Le-bo - ru - lva áld - lak, lát-ha-tat-lan Is - ten - ség, Kenyér és bor szín-ben el-rej-tezett em - ber - ség,

120.

SzvU 119/1,3

3. No-ha Szent Ta - más - sal se-bed he-lyét nem lá - tom, U-ram, i - gaz hit - tel je-len-lé-ted meg - val - lom.

No - ha itt nem lát - hat, meg nem ta - pasz - tal - hat Az em - be - ri gyen - ge - ség.

E val - lás-ban tarts meg, szent szí - ne - det add meg Ég - ben egy - kor meg - lát - nom!

Az ének után a következő párverset imádkozzuk:

E: Méltó a Bárány, akit megöltek!

V: *Hogy övé legyen a hatalom és a dicsőség mindörökké!*

Egy, az állomáshoz kapcsolódó könyörgést követően az alábbi párverset imádkozzuk:

E: Dicsőség annak, aki föltámasztotta Jézust a halálból!

V: *És aki a mi halandó testünket is életre kelti bennünk lakó Lelke által!*

Ezután a következő állomás énekét énekeljük.

A IX. ÁLLOMÁSOKHOZ

121.
SzvU 140/1-2

1. Üd - vöz - légy, üd - vös - sé - ges Os - tya, Is - ten tisz - ta Any - já-nak Fi - a!

2. Mert te vagy i - gaz Üd - vö - zí - tő, mind e vi - lát bű - ne - it tör - lő,

Mos - tan ke - nyér - szín - ben lát - lak, i - gaz Is - ten, meg - val - lak.

i - gaz Is - ten - nek szent Fi - a, ki ke - reszt - fán meg - ha - la.

Az ének után a következő párverset imádkozzuk:

E: Méltó a Bárány, akit megöltek!

V: *Hogy övé legyen a hatalom és a dicsőség mindörökké!*

Egy, az állomáshoz kapcsolódó könyörgést követően az alábbi párverset imádkozzuk:

E: Dicsőség annak, aki föltámasztotta Jézust a halálból!

V: *És aki a mi halandó testünket is életre kelti bennünk lakó Lelke által!*

Ezután a következő állomás énekét énekeltük.

A X. ÁLLOMÁSHOZ

122.
SzvU 212/1,3

1. Szent Pé - ter a - pos - tol nagy di - csé - re - tét é - ne - kel - jük ví - gan, ül - vén ün - ne - pét!

3. Te Krisz - tus - hoz men - tél töb - bi - ek e - lött szá - raz láb - bal ten - ger hab - ja - i fö - lött.

Ó szent Pé - ter, oldj meg bú - nünk - től, nyerj ir - gal - mat né - künk Is - ten - től!

Köt - ve a - vagy old - va meny - nyek - ben, mit te föl - dön ren - delsz, úgy lé - szen.

Az ének után a következő párverset imádkozzuk:

E: Méltó a Bárány, akit megöltek!

V: *Hogy övé legyen a hatalom és a dicsőség mindörökké!*

Egy, az állomáshoz kapcsolódó könyörgést követően az alábbi párverset imádkozzuk:

E: Dicsőség annak, aki föltámasztotta Jézust a halálból!

V: *És aki a mi halandó testünket is életre kelti bennünk lakó Lelke által!*

Ezután a következő állomás énekét énekeltük.

A XI. ÁLLOMÁSOKHOZ

123.

Sz: SzvU 96/2,6.
D: EE 119

2. Krisztus meg - halt bú - nün - kért, föl - tá - ma - dott lel - kü - n - kért, meg - je - le - nék Pé - ter - nek,

6. „Ő ti - nék - tek ád e - rőt, hogy majd min - den nép e - lőtt bi - zony - sá - got te - gye - tek

és az öt - száz test - vér - nek. Ka - pu - ját a menny - nek szé - les - re tár - ta min - denem - ber - nek.

ró - lam, ki most el - me - gyek.” Ka - pu - ját a menny - nek szé - les - re tár - ta min - denem - ber - nek.

Az ének után a következő párverset imádkozzuk:

E: Méltó a Bárány, akit megöltek!

V: *Hogy övé legyen a hatalom és a dicsőség mindörökké!*

Egy, az állomáshoz kapcsolódó könyörgést követően az alábbi párverset imádkozzuk:

E: Dicsőség annak, aki föltámasztotta Jézust a halálból!

V: *És aki a mi halandó testünket is életre kelti bennünk lakó Lelke által!*

Ezután a következő állomás énekét énekeljük.

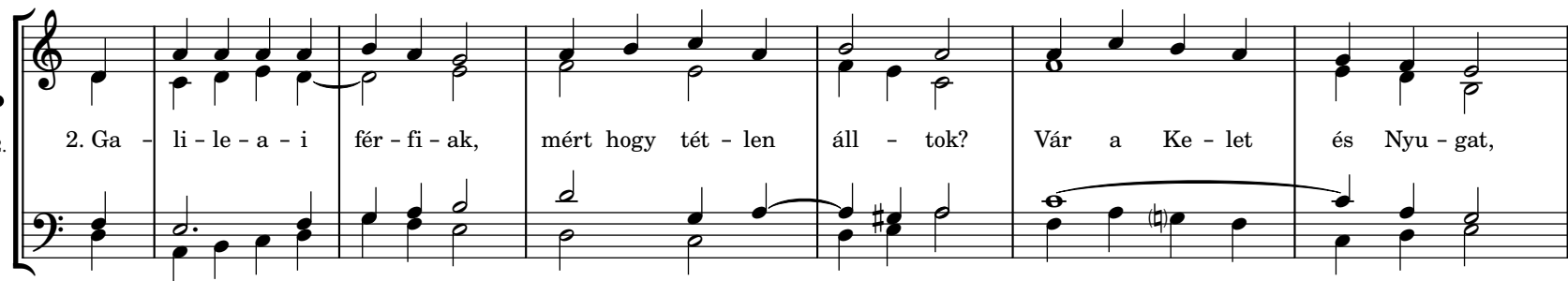
A XII. ÁLLOMÁSHOZ

124.

Sz: SzvU 94/1-2.
D: EE 120

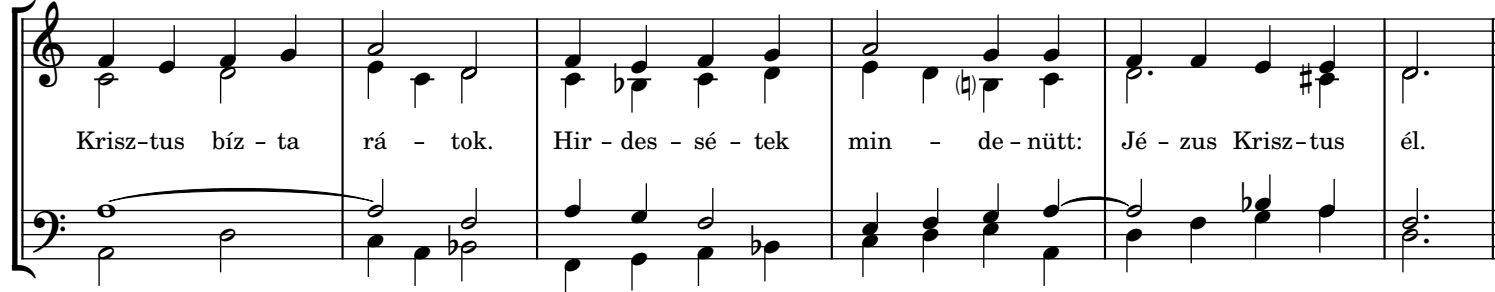
1. Ga - li - le - a - i fér - fi - ak, mért néz - tek az ég - be? Mért hogy for - ró könny fa - kad,

2. Ga - li - le - a - i fér - fi - ak, mért hogy tét - len áll - tok? Vár a Ke - let és Nyu - gat,

fér - fi - ak sze - mé - be? Jé - zus Krisz - tus visz - sza - jön, Jé - zus Krisz - tus él.

Krisz - tus bíz - ta rá - tok. Hir - des - sé - tek min - de - nütt: Jé - zus Krisz - tus él.

Az ének után a következő párverset imádkozzuk:

E: Méltó a Bárány, akit megöltek!

V: *Hogy övé legyen a hatalom és a dicsőség mindörökké!*

Egy, az állomáshoz kapcsolódó könyörgést követően az alábbi párverset imádkozzuk:

E: Dicsőség annak, aki föltámasztotta Jézust a halálból!

V: *És aki a mi halandó testünket is életre kelti bennünk lakó Lelke által!*

Ezután a következő állomás énekét énekeltük.

A XIII. ÁLLOMÁSOKHOZ

125.
SzvU 178/1-2

1. Szűz Má-ri-a, menny - nek gyönygös é - kes - sé - ge, tisz - ta sze-re - tet - nek a - ra-nya, szép - sé - ge,

2. Ó Má-ri-a, ten - ger Csil - la - ga, est - fé - nye, sze-gény gyar-ló em - ber má-so-dik re - mé - nye!

sze-ret - lek és áld - lak, én szí-vem-be zár - lak. Má-ri - a, Má-ri - a, bú - nő-sők szó - szó - ló - ja!

ál - ta - lad szűz Szép - ség, Is - ten-nek di - cső - ség! Má-ri - a, Má-ri - a, bú - nő-sők szó - szó - ló - ja!

Az ének után a következő párverset imádkozzuk:

E: Méltó a Bárány, akit megöltek!

V: *Hogy övé legyen a hatalom és a dicsőség mindörökké!*

Egy, az állomáshoz kapcsolódó könyörgést követően az alábbi párverset imádkozzuk:

E: Dicsőség annak, aki föltámasztotta Jézust a halálból!

V: *És aki a mi halandó testünket is életre kelti bennünk lakó Lelke által!*

Ezután a következő állomás énekét énekeltük.

A XIV. ÁLLOMÁSHOZ

126.

SzvU 99/1-2

1. Ó al - ko - tó Lé - lek, jö - vel, és szí - vünk, lel - künk tölt - sed el!

2. Kit úgy hí - vünk: Vi - gasz - ta - ló, kit ád ne - künk az Al - ko - tó.

Te al - ko - tád a szí - ve - ket, hozd né - kik bó ke - gyel - me - det!

Te é - lő for - rás, é - gi láng, szent ke - net ég - ből szállj le ránk!

Az ének után a következő párverset imádkozzuk:

E: Méltó a Bárány, akit megöltek!

V: *Hogy övé legyen a hatalom és a dicsőség mindörökké!*

Egy, az állomáshoz kapcsolódó könyörgést követően az alábbi párverset imádkozzuk:

E: Dicsőség annak, aki föltámasztotta Jézust a halálból!

V: *És aki a mi halandó testünket is életre kelti bennünk lakó Lelke által!*

Ezután a befejezésre való éneket énekeltük a következő oldalról.

BEFEJEZÉSRE

127.

ÉE 190

1. Az Úr-is-tent ma-gasz-ta-lom, jó-vol-tá-ról gon-dol-ko-dom, ir-gal-má-hoz fo-lya-modom, mert meghall-gat, azt jól tu-dom.

2. Cso-dá-la-tos tet-te-i-ről, szá-ba-dí-tó e-re-jé-ről, em-lé-ke-zem jó-vol-tá-ról, bi-zo-dal-mat ve-szek ab-ból.
 3. Mert ő e-rős ha-ta-lommal, di-cső-sé-gesszent jobb-já-val, az ő né-pét megmen-tet-te, fog-sá-gá-ból ki-ve-zet-te.
 4. Úgy vezet-te szent Egy-há-zát, mint jó pásztor ked-ves nyá-ját, é-te-lé-ről gon-dos-ko-dott, u-tat ne-ki ő mu-ta-tott.
 5. Há-lát ad-junk az Is-ten-nek, A-tya, Fi-ú, Szent-lé-lek-nek, három személy Föl-sé-gé-nek, egy-mi-vol-tú Is-ten-ségnek.

A befejezésre való ének után egy befejező imádságot imádkozunk, melynek végeztével a záróének következik.

ZÁRÁSRÁ

128.

SzvU 280B/1

1. Győze-lemről é - nekel-jen napke-let és nap-nyugat, mil-li - ó szív ősz - szecseng-jen,

magasz-tal-ja az U-rat! Krisztus új-ra föld-re szállott, vándor-lásunk tár - sa lett, mert szeret-te a vi-lá-got, kenyér-színbe rej - tezett.

Krisztus kenyér s bor szí - né-ben Úr s király a föld felett: for-rassz egy-gyé bé - kes-ség-ben minden né - pet s nem - ze-tet!